

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/2315

af 11. december 2017

om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 46, stk. 2,

under henvisning til protokol nr. 10 om permanent struktureret samarbejde etableret ved artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Union til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til forslag fra Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik og Den Italienske Republik,

under henvisning til udtalelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik («den højtstående repræsentant»), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 42, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsætter, at de medlemsstater, der opfylder højere kriterier for militær kapacitet, og som har indgået mere bindende forpligtelser på dette område med henblik på mere krævende opgaver, etablerer et permanent struktureret samarbejde (PESCO) inden for rammerne af Unionen.
- (2) Den 13. november 2017 modtog Rådet og den højtstående repræsentant en fælles underretning i overensstemmelse med artikel 46, stk. 1, i TEU fra 23 EU-medlemsstater, og den 7. december 2017 fra yderligere to medlemsstater, om, at alle disse medlemsstater har til hensigt at deltage i et PESCO med den begrundelse, at de opfylder ovennævnte krav, og at de indbyrdes har indgået de mere bindende forpligtelser på dette område, jf. bilaget til denne afgørelse, og på grundlag af alle de øvrige elementer i underretningen, herunder præamblen og de vejledende principper for PESCO, jf. bilag I til underretningen, til hvilke de forbliver forpligtede i sin helhed, og også under henvisning til artikel 42 i TEU, herunder artikel 42, stk. 7 ⁽¹⁾.
- (3) Disse mere bindende forpligtelser, jf. bilaget til denne afgørelse, er i tråd med opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 1 i protokol nr. 10 til traktaterne, og de forpligtelser, der er omhandlet i nævnte protokols artikel 2.
- (4) Medlemsstaters beslutning om at deltage i PESCO er frivillig og berører ikke som sådan den nationale suverænitet eller den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik. De deltagende medlemsstaters bidrag med henblik på at opfylde de mere bindende forpligtelser under PESCO vil blive indbetalt i overensstemmelse med deres forfatningsbestemmelser.
- (5) At styrke fælles og samarbejdsbaserede projekter vedrørende udvikling af forsvarskapaciteter er blandt de bindende forpligtelser under PESCO. Sådanne projekter kan støttes med bidrag fra EU-budgettet i overensstemmelse med traktaterne og i overensstemmelse med relevante EU-instrumenter og -programmer.
- (6) De deltagende medlemsstater har i deres respektive nationale gennemførelsesplaner fastlagt deres evne til at opfylde de mere bindende forpligtelser, som de har indgået.
- (7) De nødvendige betingelser er blevet opfyldt, og Rådet bør derfor vedtage en afgørelse om etablering af et PESCO.
- (8) Enhver medlemsstat, der på et senere tidspunkt ønsker at deltage i et PESCO, underretter Rådet og den højtstående repræsentant herom i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, i TEU.

⁽¹⁾ Underretningen offentliggøres sammen med denne afgørelse (se side 65 i denne EUT).

- (9) Den højtstående repræsentant vil blive inddraget fuldt ud i arbejdet inden for PESCO'et.
- (10) Der bør være sammenhæng mellem de aktioner, der iværksættes inden for rammerne af PESCO og andre FUSP-aktioner og Unionens øvrige politikker. Rådet og, inden for deres respektive ansvarsområder, den højtstående repræsentant og Kommissionen, bør samarbejde for at maksimere synergierne, hvor dette er relevant.
- (11) I medfør af artikel 5 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet. Danmark er derfor ikke bundet af denne afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Etablering af et permanent struktureret samarbejde

Der etableres hermed et permanent struktureret samarbejde (PESCO) inden for Unionens rammer mellem de medlemsstater, der opfylder højere kriterier for militær kapacitet som omhandlet i artikel 1 i protokol nr. 10, og som har indgået forpligtelser på dette område som omhandlet i nævnte protokols artikel 2 med henblik på mere krævende opgaver, og som bidrag til at nå Unionens ambitionsniveau.

Artikel 2

Deltagende medlemsstater

De medlemsstater, der deltager i PESCO'et, er følgende:

- Belgien
- Bulgarien
- Den Tjekkiske Republik
- Tyskland
- Estland
- Irland
- Grækenland
- Spanien
- Frankrig
- Kroatien
- Italien
- Cypern
- Letland
- Litauen
- Luxembourg
- Ungarn
- Nederlandene
- Østrig
- Polen
- Portugal
- Rumænien
- Slovenien
- Slovakiet
- Finland
- Sverige.

Artikel 3

Mere bindende forpligtelser i henhold til protokol nr. 10

1. For at nå de mål, der er fastsat i artikel 1 i protokol nr. 10, og de forpligtelser, der er nævnt i nævnte protokols artikel 2, skal de deltagende medlemsstater indbetale bidrag, der opfylder de mere bindende forpligtelser, de har indgået med hinanden, jf. bilaget.
2. Til dette formål reviderer de deltagende medlemsstater hvert år og ajourfører, hvor det er relevant, deres nationale gennemførelsesplaner, hvori de skal skitsere, hvordan de vil opfylde de mere bindende forpligtelser, og specificerer, hvordan de vil opfylde de mere præcise mål, der skal opstilles for hver enkelt fase. De ajourførte nationale gennemførelsesplaner meddeles årligt Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og stilles til rådighed for alle deltagende medlemsstater.

Artikel 4

Forvaltning af PESCO'et

1. Forvaltningen af PESCO'et tilrettelægges:
 - på rådsniveau, og
 - inden for rammerne af projekter, der gennemføres af grupper af de deltagende medlemsstater, som har aftalt indbyrdes at gennemføre de pågældende projekter.
2. Rådet vedtager i overensstemmelse med artikel 46, stk. 6, i TEU afgørelser og henstillinger, der:
 - a) udstikker den strategiske retning for og retningslinjer til PESCO'et
 - b) opstiller rækkefølgen for opfyldelsen af de mere bindende forpligtelser i bilaget i løbet af to på hinanden følgende indledende faser (årene 2018-2020 og 2021-2025) og specificerer i begyndelsen af hver fase mere præcise mål for opfyldelsen af de mere bindende forpligtelser, jf. bilaget
 - c) ajourfører og om nødvendigt udvider de mere bindende forpligtelser, der er fastsat i bilaget, på baggrund af de resultater, der opnås via PESCO'et, for at afspejle Unionens sikkerhedsmiljø, der er i forandring. Disse beslutninger træffes navnlig i slutningen af de faser, der er omhandlet i stk. 2, litra b), på baggrund af en strategisk gennemgang, der evaluerer opfyldelsen af PESCO-forpligtelserne.
 - d) evaluerer de deltagende medlemsstaters bidrag til at overholde de aftalte forpligtelser i henhold til den i artikel 6 beskrevne mekanisme
 - e) opstiller listen over projekter, der skal udvikles under PESCO'et, som både afspejler støtte til kapacitetsudvikling og, i det omfang midlerne og kapaciteterne tillader det, ydelse af betydelig støtte til operationer og missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP)
 - f) opstiller et fælles sat forvaltningsregler for projekter, som de deltagende medlemsstater, der deltager i et konkret projekt, kan tilpasse som nødvendigt for nævnte projekt
 - g) rettidigt og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, fastsætter de generelle betingelser, hvorpå tredjelande undtagelsesvis kan indbydes til at deltage i individuelle projekter, og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, fastslår, om et givet tredjeland opfylder disse betingelser, og
 - h) fastlægger eventuelle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse.

Artikel 5

PESCO-projekter

1. Efter forslag fra de deltagende medlemsstater, der har til hensigt at deltage i et konkret projekt, kan den højtstående repræsentant fremsætte en henstilling om identifikation og evaluering af PESCO-projekter på grundlag af de evalueringer, der forelægges i overensstemmelse med artikel 7, med henblik på Rådets afgørelser og henstillinger, der skal vedtages i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra e), på baggrund af militær rådgivning fra Den Europæiske Unions Militærkomité (EUMC).
2. Deltagende medlemsstater, der har til hensigt at foreslå et enkelt projekt, underretter de øvrige deltagende medlemsstater i god tid, inden de fremlægger deres forslag med henblik på at samle støtte og give dem mulighed for i fællesskab at indsende forslaget.

Projektmedlemmerne er de deltagende medlemsstater, der har fremsat forslaget. Listen over projektmedlemmer for hvert enkelt projekt vedlægges Rådets afgørelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra e).

De deltagende medlemsstater, der deltager i et projekt, kan indbyrdes aftale, at andre deltagende medlemsstater, der på et senere tidspunkt ønsker at tage del i projektet, kan deltage.

3. De deltagende medlemsstater, der deltager i et projekt, aftaler indbyrdes de nærmere ordninger for og omfanget af deres samarbejde og forvaltningen af det pågældende projekt. De deltagende medlemsstater, der deltager i et projekt, orienterer regelmæssigt Rådet om projektets udvikling, hvis det er relevant.

Artikel 6

Overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsordninger

1. Rådet sikrer, inden for rammerne af artikel 46, stk. 6, i TEU, at PESCO'et fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektivt. Den højtstående repræsentant bidrager også til at nå disse mål.

2. Den højtstående repræsentant inddrages fuldt ud i arbejdet inden for PESCO'et, jf. protokol nr. 10.

3. Den højtstående repræsentant forelægger hvert år Rådet en rapport om PESCO'et. Rapporten baseres på bidrag fra EDA, jf. artikel 7, stk. 3, litra a), og bidrag fra EU-Udenrigstjenesten, jf. artikel 7, stk. 2, litra a). Den højtstående repræsentants rapport beskriver status for gennemførelsen af PESCO'et, herunder de enkelte deltagende medlemsstaters opfyldelse af deres forpligtelser, i overensstemmelse med deres nationale gennemførelsesplaner.

EUMC yder militær rådgivning og fremsætter henstillinger til Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité med hensyn til den årlige evaluering af PESCO'et.

På grundlag af den årlige rapport om PESCO'et, som forelægges af den højtstående repræsentant, undersøger Rådet en gang om året, om de deltagende medlemsstater fortsat overholder de mere bindende forpligtelser, der er omhandlet i artikel 3.

4. Enhver afgørelse om suspension af en medlemsstats deltagelse vedtages først i overensstemmelse med artikel 46, stk. 4, i TEU, efter at medlemsstaten har modtaget en klart defineret tidsramme for individuel høring og reaktionsforanstaltninger.

Artikel 7

Støtte fra EU-Udenrigstjenesten og EDA

1. Under den højtstående repræsentants ansvar, herunder i dennes egenskab af leder af EDA, varetager EU-Udenrigstjenesten, herunder EU's Militærstab (EUMS), og EDA i fællesskab de nødvendige sekretariatsopgaver for PESCO'et, bortset fra på rådsniveau, og fungerer i den forbindelse som et enkelt kontaktpunkt.

2. EU-Udenrigstjenesten, herunder EUMS, støtter PESCO'ets funktion, navnlig ved:

- a) at bidrage til den højtstående repræsentants evaluering i dennes årlige rapport om PESCO'et af de deltagende medlemsstaters bidrag for så vidt angår operationelle aspekter i overensstemmelse med artikel 6
- b) at koordinere den evaluering af projektforslag, der er forudsat i artikel 5, navnlig hvad angår styrkers disponibilitet, interoperabilitet, fleksibilitet og deployeringsevne. EU-Udenrigstjenesten, herunder EUMS, evaluerer navnlig et foreslået projekts overensstemmelse med og bidrag til operationelle behov.

3. EDA støtter PESCO'et, navnlig ved:

- a) at bidrage til den højtstående repræsentants evaluering i dennes årlige rapport om PESCO'et af de deltagende medlemsstaters bidrag i overensstemmelse med artikel 6 for så vidt angår kapaciteter, navnlig bidrag ydet i overensstemmelse med de mere bindende forpligtelser, der er omhandlet i artikel 3
- b) at fremme projekter vedrørende kapacitetsudvikling, herunder at koordinere den evaluering af projektforslag, der er forudsat i artikel 5, navnlig hvad angår kapacitetsudvikling. EDA støtter navnlig medlemsstaterne i at sikre, at der ikke forekommer unødvendige overlapninger med eksisterende initiativer i andre institutionelle sammenhænge.

*Artikel 8***Finansiering**

1. EU-institutionernes og EU-Udenrigstjenestens administrationsudgifter i forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse afholdes over Unionens budget. EDA's administrationsudgifter er underlagt EDA's relevante finansieringsregler i overensstemmelse med Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1835 ⁽¹⁾.
2. Driftsudgifter i forbindelse med projekter, der gennemføres inden for rammerne af PESCO, støttes primært af de deltagende medlemsstater, der deltager i et konkret projekt. Der kan også ydes bidrag fra Unionens almindelige budget til sådanne projekter i overensstemmelse med traktaterne og i overensstemmelse med de relevante EU-instrumenter.

*Artikel 9***Tredjelandes deltagelse i konkrete projekter**

1. De generelle betingelser for tredjelandes deltagelse i konkrete projekter fastlægges i en rådsafgørelse, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, og som kan indeholde en model for administrative ordninger med tredjelande.
2. Rådet træffer i henhold til artikel 46, stk. 6, i TEU afgørelse om, hvorvidt et tredjeland, som deltagende medlemsstater, der deltager i et projekt, ønsker at opfordre til at deltage i det pågældende projekt, opfylder kravene i den i stk. 1 omhandlede afgørelse.
3. Efter en positiv afgørelse i henhold til stk. 2 kan de deltagende medlemsstater, der deltager i et projekt, indgå administrative ordninger med det pågældende tredjeland med henblik på deltagelse i projektet. Sådanne ordninger skal følge Unionens procedurer og beslutningsautonomi.

*Artikel 10***Sikkerhedsregler**

Bestemmelserne i Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽²⁾ finder anvendelse i forbindelse med PESCO.

*Artikel 11***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 2017.

På Rådets vegne
F. MOGHERINI
Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1835 af 12. oktober 2015 om fastlæggelse af statuten, hjemstedet og de nærmere bestemmelser for Det Europæiske Forsvarsagenturs drift (EUT L 266 af 13.10.2015, s. 55).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

BILAG

Liste over ambitiøse og mere bindende fælles forpligtelser, som de deltagende medlemsstater påtager sig på de fem områder, der er fastlagt i artikel 2 i protokol nr. 10

»a) fra og med Lissabontraktatens ikrafttrædelse at samarbejde med henblik på at nå de aftalte mål for niveauet for investeringsudgifter til forsvarsmateriel og til at tage disse mål op til vurdering med jævne mellemrum på baggrund af sikkerhedssituationen og Unionens internationale ansvar.«

På grundlag af de kollektive benchmarks, der blev identificeret i 2007, påtager de deltagende medlemsstater sig følgende forpligtelser:

1. Regelmæssigt at øge forsvarsbudgetterne i faste priser for at nå de aftalte mål.
2. Gradvist og på mellemlang sigt at øge udgifterne til forsvarsinvesteringer til 20 % af de samlede forsvarsudgifter (kollektivt benchmark) med henblik på at afhjælpe strategiske kapacitetsmangler ved at deltage i projekter i overensstemmelse med CDP og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD).
3. At styrke fælles, samarbejdsbaserede projekter omhandlende strategiske forsvarskapaciteter. Sådanne fælles, samarbejdsbaserede projekter bør støttes via Den Europæiske Forsvarsfond, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.
4. At øge andelen af udgifter til forsvarsforskning og -teknologi med henblik på at nærme sig de 2 % af de samlede forsvarsudgifter (kollektivt benchmark).
5. At indføre, at disse forpligtelser regelmæssigt tages op til revision (med henblik på Rådets godkendelse).

»b) så vidt muligt at tilnærme deres forsvarsinstrumenter til hinanden, især ved at harmonisere fastlæggelsen af de militære behov, ved at samle og eventuelt specialisere deres forsvarsaktiver og -kapaciteter og ved at fremme samarbejde inden for uddannelse og logistik.«

6. At spille en væsentlig rolle i forbindelse med kapacitetsudvikling inden for EU, herunder inden for rammerne af CARD, med henblik på at sikre tilgængeligheden af de nødvendige kapaciteter til at nå ambitionsniveauet i Europa.
7. At forpligte sig til at støtte CARD i videst muligt omfang og samtidig anerkende den frivillige karakter af revisionen og de deltagende medlemsstaters individuelle begrænsninger.
8. At forpligte sig til, at en fremtidig europæisk forsvarsfond inddrages intensivt i multinationale indkøb med påvist EU-merværdi.
9. At forpligte sig til at udarbejde harmoniserede krav til alle kapacitetsudviklingsprojekter, som alle de deltagende medlemsstater er enige om.
10. At forpligte sig til at overveje fælles udnyttelse af eksisterende kapaciteter for at optimere de til rådighed værende ressourcer og forbedre deres samlede effektivitet.
11. At forpligte sig til at sikre en øget indsats inden for samarbejdet om cyberforsvar.

»c) at træffe konkrete foranstaltninger for at øge deres styrkers disponibilitet, interoperabilitet, fleksibilitet og deployeringsevne, navnlig ved at fastlægge fælles mål med hensyn til styrkeprojektion, herunder ved eventuelt at revidere deres nationale beslutningsprocedurer.«

12. Med hensyn til styrkernes disponibilitet og deployeringsevne forpligter de deltagende medlemsstater sig til:

— At stille formationer til rådighed, der er strategisk deployerbare, til realiseringen af EU's ambitionsniveau som supplement til en eventuel deployering af en EU-kampgruppe. Denne forpligtelse omfatter hverken en beredskabsstyrke, en stående styrke eller en standbystyrke.

- At udvikle et solidt instrument (f.eks. en database), der kun er tilgængeligt for deltagende medlemsstater og bidragydende stater, hvori der kan registreres disponible og umiddelbart deployerbare kapaciteter med henblik på at lette og fremskynde styrkeopbygningsprocessen.
- At tilstræbe hasteprocedurer i forbindelse med politiske tilsagn på nationalt, herunder eventuel revision af deres nationale beslutningsprocedurer.
- I det omfang midlerne og kapaciteterne tillader det at yde betydelig støtte til FSFP-operationer (f.eks. EUFOR) og -missioner (f.eks. EU-uddannelsesmissioner) — med personel, materiel, uddannelse, øvelsesstøtte, infrastruktur eller lignende — efter enstemmighed i Rådet med forbehold af andre afgørelser om bidrag til FSFP-operationer og forfatningsmæssige begrænsninger af nogen art.
- At yde væsentlig støtte til EU-kampgrupperne ved bekræftelse af bidrag principielt mindst fire år i forvejen, med en standbyperiode i overensstemmelse med kampgruppekonceptet, pligt til at gennemføre EUBG-øvelser i forbindelse med EU-kampgruppernes styrkepakke (rammenation) og/eller til at deltage i disse øvelser (alle EU-medlemsstater, der deltager i EU-kampgrupperne).
- At forenkle og standardisere grænseoverskridende militær transport i Europa med henblik på hurtig deployering af militært materiel og personel.

13. Med hensyn til styrkernes interoperabilitet forpligter de deltagende medlemsstater sig til:

- At udvikle deres interoperabilitet ved:
 - At forpligte sig til at nå til enighed om fælles kriterier for evaluering og validering af EU-kampgruppernes styrkepakke i overensstemmelse med NATO's standarder og bibeholdelse af national certificering.
 - At forpligte sig til at nå til enighed om fælles tekniske og operationelle standarder, idet de skal kunne sikre interoperabilitet med NATO.
- At optimere de multinationale strukturer: de deltagende medlemsstaterne kunne forpligte sig til at gå sammen og spille en aktiv rolle i de vigtigste eksisterende og eventuelle fremtidige strukturer, der deltager i EU's optræden udadtil på militærområdet (Eurokorpset, Euromarfor, den europæiske gendarmeristyrke, MCCE/Atares/SEOS).

14. De deltagende medlemsstater vil bestræbe sig på en ambitiøs tilgang til fælles finansiering af militære CSFP-operationer og -missioner, ud over hvad der fastlægges i som fælles udgifter i Rådets afgørelse om Athena.

»d) at samarbejde for at sikre sig, at de træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, bl.a. gennem multinationale tiltag og med forbehold af deres relevante forpligtelser inden for Den Nordatlantiske Traktats Organisation, at afhjælpe de mangler, der konstateres inden for rammerne af kapacitetsudviklingsmekanismen.«

15. At bidrage til at afhjælpe manglende kapacitet som identificeret i henhold til kapacitetsudviklingsplanen (CDP) og CARD. Disse kapacitetsprojekter skal øge Europas strategiske uafhængighed og styrke det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis (EDTIB).
16. Som en prioritet at overveje en europæisk samarbejdsbaseret tilgang med henblik på afhjælpe kapacitetsmangler, der identificeres på nationalt plan, og generelt kun anvende en rent national tilgang, hvis en sådan undersøgelse allerede er blevet gennemført.
17. At deltage i mindst ét projekt under PESCO, som udvikler eller skaffer kapacitet, der er identificeret som strategisk relevant af medlemsstaterne.

»e) eventuelt at deltage i udvikling af fælles eller europæiske programmer for større materiel inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur.«

18. At forpligte sig til at anvende EDA som det europæiske forum for fælles kapacitetsudvikling og betragte OCCAR som den foretrukne forvaltningsorganisation for samarbejdsprogrammer.

19. At sikre, at alle de projekter, der vedrører kapaciteter, og som ledes af deltagende medlemsstater, øger den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne ved hjælp af en passende industripolitik, hvormed unødvendige overlapninger undgås.
 20. At sikre, at samarbejdsprogrammerne — der skal kun være til gavn for enheder, der påviseligt skaber en merværdi på EU's område — og erhvervsstrategierne vedtaget af de deltagende medlemsstater vil have en positiv indvirkning på EDTIB.
-

OVERSÆTTELSE

Underretning om permanent struktureret samarbejde (PESCO) til Rådet og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik**Præambel****De deltagende medlemsstater,**

som minder om, at Unionen fører en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der bygger på opnåelse af »en stadig stigende konvergens i medlemsstaternes optræden« (artikel 42, stk. 2, i TEU), og at den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) udgør en integrerende del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,

som tager i betragtning, at den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik giver Unionen en operationel kapacitet, der gør brug af civile og militære aktiver, og at en styrkelse af sikkerheds- og forsvarspolitikken vil kræve en indsats fra medlemsstaternes side med hensyn til kapaciteter,

som også minder om Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters forpligtelse til at fremme en regelbaseret verdensorden med multilateralisme som nøgleprincip og FN som kerne,

som minder om artikel 42, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), ifølge hvilken de »medlemsstater, der opfylder højere kriterier for militær kapacitet, og som har indgået mere bindende forpligtelser på dette område« med henblik på mere krævende opgaver», etablerer et permanent struktureret samarbejde inden for Unionens rammer»,

som tager i betragtning, at PESCO kan bidrage betydeligt til at nå EU's ambitionsniveau, herunder med henblik på de mest krævende missioner og operationer, og at det kan fremme udviklingen af medlemsstaternes forsvarskapaciteter gennem en intensiv inddragelse i multinationale udbudsprojekter og med relevante industrielle enheder, herunder små og mellemstore virksomheder, samt styrke det europæiske forsvarssamarbejde under fuld anvendelse af traktaterne,

som tager hensyn til målene for det permanent strukturerede samarbejde og medlemsstaternes forpligtelser til at nå disse mål som fastsat i protokol nr. 10 om permanent struktureret samarbejde og omhandlet i artikel 46 i TEU,

som bemærker, at Det Europæiske Råd den 15. december 2016 konkluderede, at europæerne skal tage et større ansvar for deres egen sikkerhed, og at Det Europæiske Råd for at styrke Europas sikkerhed og forsvar i et udfordrende geopolitisk miljø og for at beskytte dets borgere bedre understregede behovet for at gøre mere, samtidig med at det bekræftede tidligere tilsagn i denne henseende, bl.a. ved at afsætte tilstrækkelige ekstra ressourcer, idet der samtidig tages hensyn til nationale omstændigheder, retlige forpligtelser og, for de medlemsstater, der også er medlemmer af NATO, NATO's relevante retningslinjer for forsvarsudgifter,

som desuden minder om, at Det Europæiske Råd ligeledes opfordrede til, at samarbejdet om at udvikle de nødvendige kapaciteter styrkes, og at der gives tilsagn om at stille disse kapaciteter til rådighed, når det er nødvendigt, og at det fastholdt, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater skal være i stand til at bidrage afgørende til kollektive bestræbelser samt til at handle på egen hånd, når og hvor det er nødvendigt, og sammen med partnere, når det er muligt,

som henviser til, at Det Europæiske Råd i juni 2017 opfordrede til fælles udvikling af kapacitetsprojekter, som medlemsstaterne i fællesskab er nået til enighed om for at afhjælpe de nuværende omfattende mangler og udvikle fremtidens teknologier, der er af altafgørende betydning for at opfylde EU's ambitionsniveau, godkendt af Det Europæiske Råd i december 2016, og som glædede sig over Kommissionens meddelelse om Den Europæiske Forsvarsfond, der består af et forskningsvindue og et kapacitetsvindue, og tilskyndede medlemsstaterne til at identificere egnede kapacitetsprojekter for Den Europæiske Forsvarsfond og programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri,

som navnlig minder om, at Det Europæiske Råd anmodede den højtstående repræsentant om at fremsætte forslag for så vidt angår elementer og valgmuligheder i forbindelse med et inklusivt permanent struktureret samarbejde, der er baseret på en modular tilgang og skitserer mulige projekter,

som minder om, at Rådet (udenrigsanliggender) den 6. marts 2017 nåede til enighed om behovet for at fortsætte arbejdet med et inklusivt permanent struktureret samarbejde, der bygger på en modular tilgang, og som bør være åbent for alle medlemsstater, der er villige til at afgive de nødvendige bindende tilsagn og opfylder kriterierne, på grundlag af artikel 42, stk. 6, og artikel 46 samt protokol nr. 10 i traktaten,

som er fast besluttet på at nå et nyt niveau i den gradvise udformning af en fælles EU-forsvarspolitik som omhandlet i artikel 42, stk. 2, i TEU gennem etableringen af et permanent struktureret samarbejde inden for Unionens rammer, samtidig med at der tages hensyn til den særlige karakter af alle medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik,

som minder om forpligtelsen til gensidig hjælp og bistand, jf. artikel 42, stk. 7, i TEU,

som minder om, at forpligtelserne og samarbejdet inden for området fælles sikkerheds- og forsvarspolitik i overensstemmelse med artikel 42, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union »skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for Den Nordatlantiske Traktats Organisation, som for de stater, der er medlemmer heraf, fortsat er grundlaget for deres kollektive forsvar og organet for dets iværksættelse«,

som understreger, at Det Europæiske Råd den 22.-23. juni 2017 nåede til enighed om behovet for at iværksætte et inklusivt og ambitiøst permanent struktureret samarbejde (PESCO), og som reagerer på Det Europæiske Råds mandat til inden for tre måneder at udarbejde »en fælles liste over kriterier og bindende forpligtelser, i fuld overensstemmelse med artikel 42, stk. 6, og artikel 46 i TEU og protokol nr. 10 til traktaten — herunder med henblik på de mest krævende missioner [...] med en præcis tidsplan og specifikke vurderingsmekanismer for at give medlemsstater, som er i stand til det, mulighed for uden forsinkelse at give meddelelse om, at de agter at deltage«,

UNDERRETTER HERMED Rådet og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om deres hensigt om at deltage i det permanente strukturerede samarbejde,

OPFORDRER Rådet til at vedtage en afgørelse om etablering af et permanent struktureret samarbejde i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union og protokol nr. 10 til traktaten og på grundlag af principperne i bilag I, de fælles mere bindende forpligtelser i bilag II samt forslagene til forvaltning i bilag III,

FORELÆGGER inden Rådets vedtagelse af afgørelsen om etablering af PESCO en national gennemførelsesplan, der viser deres evne til at overholde de mere bindende forpligtelser i bilag II.

Udfærdiget i Bruxelles den trettende november to tusind og sytten.

* Irland underrettede den 7. december 2017 Rådet og den højtstående repræsentant om, at det agter at deltage i PESCO, og tilsluttede sig denne fælles underretning.

* Den Portugisiske Republik underrettede den 7. december 2017 Rådet og den højtstående repræsentant om, at den agter at deltage i PESCO, og tilsluttede sig denne fælles underretning.

BILAG I — PRINCIPPER FOR PESCO

Artikel 42 og 46 i traktaten om Den Europæiske Union og protokol nr. 10 til traktaten muliggør et »permanent struktureret samarbejde«. Det kan kun aktiveres en gang og etableres ved en afgørelse, som Rådet vedtager med kvalificeret flertal for at samle alle de medlemsstater, der ønsker det, på forsvarsområdet, og »som opfylder højere kriterier for militær kapacitet«, og som har indgået »mere bindende forpligtelser med henblik på mere krævende opgaver« og operationer.

PESCO er en ambitiøs, bindende og inklusiv europæisk retlig ramme for investeringer i sikkerhed for og forsvar af EU's område og dets borgere. PESCO udgør også en vigtig politisk ramme for alle medlemsstater til at forbedre deres respektive militære aktiver og forsvarskapaciteter gennem velkoordinerede initiativer og konkrete projekter, som er baseret på mere bindende forpligtelser. Forbedrede forsvarskapaciteter i EU-medlemsstaterne også vil gavne NATO. De vil styrke den europæiske søjle inden for alliancen og NATO og er en respons på gentagne krav om øget transatlantisk byrdefordeling.

PESCO er et afgørende skridt i retning af at styrke den fælles forsvarspolitik. Det kan indgå som et element i den mulige udvikling hen imod et fælles forsvar, hvis Rådet med enstemmighed træffer afgørelse herom (jf. artikel 42, stk. 2, i TEU). En langsigtet vision for PESCO kunne være at nå frem til en sammenhængende fuldspektret styrkepakke — i komplementaritet med NATO, som fortsat vil være hjørnestenen i et kollektivt forsvar for dets medlemmer.

Vi anser et inklusivt PESCO for at være det vigtigste instrument til at fremme fælles sikkerhed og forsvar på et område, hvor der er behov for en højere grad af sammenhæng, kontinuitet, samordning og samarbejde. Europæiske tiltag med henblik herpå skal samles, koordineres og være relevante og skal baseres på politiske retningslinjer, der er vedtaget i fællesskab.

PESCO udgør en troværdig og bindende retlig ramme inden for EU's institutionelle rammer. De deltagende medlemsstater vil overholde deres bindende forpligtelser og bekræfter dermed, at etableringen og gennemførelsen af det permanente strukturerede samarbejde vil blive iværksat i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i TEU og de tilhørende protokoller og under overholdelse af medlemsstaternes forfatningsbestemmelser.

Den bindende karakter af PESCO's forpligtelser vil blive sikret via en årlig regelmæssig evaluering, der foretages af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, støttet navnlig af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) for så vidt angår kapacitetsudviklingsaspekter (som beskrevet især i artikel 3 i protokol nr. 10) og af EU-Udenrigstjenesten, herunder EUMS og andre FSFP-strukturer for så vidt angår de operationelle aspekter af PESCO. Unionen kan via PESCO arbejde hen imod en sammenhængende fuldspektret styrkepakke, da PESCO vil tilføje top-down-samordning og vejledning til eksisterende eller fremtidige bottom-up-baserede strukturer og bestræbelser.

PESCO ville give medlemsstaterne mulighed for at forbedre forsvarskapaciteter gennem deltagelse i velkoordinerede initiativer og konkrete fælles projekter og for derved potentielt at udnytte eksisterende regionale klynger. Deltagelse i PESCO er frivillig og berører ikke den nationale suverænitet.

Et inklusivt PESCO er et stærkt politisk signal til vores borgere og omverdenen om, at regeringerne i EU's medlemsstater tager fælles sikkerhed og forsvar alvorligt og fremmer det. For EU's borgere betyder det større sikkerhed og er et klart tegn på alle medlemsstaternes vilje til at fremme fælles sikkerhed og forsvar med henblik på at nå de mål, der er fastsat i EU's globale strategi.

PESCO vil være resultatorienteret og bør give mulighed for mærkbare fremskridt med hensyn til investeringsudgifter til militært udstyr, samarbejde om kapacitetsudviklingsmål og adgang til deployerbare forsvarskapaciteter til kombinerede missioner og operationer i anerkendelse af princippet om kun ét sæt styrker. Den vigtigste drivkraft for PESCO's kapacitetsudvikling vil være afhjælpningen af de kapacitetsmangler, der vedrører EU's ambitionsniveau og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitikens mål og prioriteter.

PESCO's »inklusive« og »modulære« karakter som beskrevet af Det Europæiske Råd i december 2016 må ikke føre til et lavere samarbejdsniveau. Målet om et »ambitiøst« PESCO understreger behovet for, at alle de heri deltagende medlemsstater overholder en fælles liste af mål og forpligtelser. Som Det Europæiske Råd i juni 2017 mindede om, er PESCO »inklusivt og ambitiøst«.

Følgende liste over forpligtelser skal bidrage til at nå EU's ambitionsniveau som fastsat i Rådets konklusioner af 14. november 2016, som Det Europæiske Råd godkendte i december 2016, og dermed styrke både borgernes og EU's strategiske autonomi.

BILAG II — LISTE OVER AMBITIØSE OG MERE BINDENDE FÆLLES FORPLIGTELSE PÅ DE FEM OMRÅDER, DER ER FASTLAGT I PROTOKOL NR. 10, ARTIKEL 2

»a) fra og med Lissabontraktatens ikrafttrædelse at samarbejde med henblik på at nå de aftalte mål for niveauet for investeringsudgifter til forsvarsmateriel og til at tage disse mål op til vurdering med jævne mellemrum på baggrund af sikkerhedssituationen og Unionens internationale ansvar.«

På grundlag af **de kollektive benchmarks, der blev identificeret i 2007**, påtager de deltagende medlemsstater sig følgende forpligtelser:

1. **Regelmæssigt at øge forsvarsbudgetterne i faste priser for at nå de aftalte mål.**
2. **Gradvist og på mellemlang sigt at øge udgifterne til forsvarsinvesteringer til 20 % af de samlede forsvarsudgifter (kollektivt benchmark) med henblik på at afhjælpe strategiske kapacitetsmangler ved at deltage i projekter i overensstemmelse med CDP og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD).**
3. **At styrke fælles, samarbejdsbaserede projekter omhandlende strategiske forsvarskapaciteter. Sådanne fælles, samarbejdsbaserede projekter bør støttes via Den Europæiske Forsvarsfond, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.**
4. **At øge andelen af udgifter til forsvarsforskning og -teknologi med henblik på at nærme sig de 2 % af de samlede forsvarsudgifter (kollektivt benchmark).**
5. **At indføre en regelmæssig gennemgang af disse forpligtelser (med henblik på Rådets godkendelse).**

»b) så vidt muligt at tilnærme deres forsvarsinstrumenter til hinanden, især ved at harmonisere fastlæggelsen af de militære behov, ved at samle og eventuelt specialisere deres forsvarsaktiver og -kapaciteter og ved at fremme samarbejde inden for uddannelse og logistik.«

6. At spille en væsentlig rolle i forbindelse med kapacitetsudvikling inden for EU, herunder inden for rammerne af CARD, med henblik på at sikre tilgængeligheden af de nødvendige kapaciteter til at nå ambitionsniveauet i Europa.
7. At forpligte sig til at støtte CARD i videst muligt omfang og samtidig anerkende den frivillige karakter af revisionen og de deltagende medlemsstaters individuelle begrænsninger.
8. At forpligte sig til, at en fremtidig europæisk forsvarsfond inddrages intensivt i multinationale indkøb med påvist EU-merværdi.
9. **At forpligte sig til at udarbejde harmoniserede krav til alle kapacitetsudviklingsprojekter, som alle de deltagende medlemsstater er enige om.**
10. **At forpligte sig til at overveje fælles udnyttelse af eksisterende kapaciteter for at optimere de tilgængelige ressourcer og forbedre deres samlede effektivitet.**
11. **At forpligte sig til at sikre en øget indsats inden for samarbejdet om cyberforsvar.**

»c) at træffe konkrete foranstaltninger for at øge deres styrkers disponibilitet, interoperabilitet, fleksibilitet og deployeringsevne, navnlig ved at fastlægge fælles mål med hensyn til styrkeprojektion, herunder ved eventuelt at revidere deres nationale beslutningsprocedurer.«

12. Med hensyn til styrkernes disponibilitet og deployeringsevne forpligter de deltagende medlemsstater sig til:
 - at stille formationer til rådighed, der er strategisk deployerbare, til realiseringen af EU's ambitionsniveau som supplement til en eventuel deployering af en EU-kampgruppe. Denne forpligtelse omfatter hverken en beredskabsstyrke, en stående styrke eller en standbystyrke

- at udvikle et solidt instrument (f.eks. en database), der kun er tilgængeligt for deltagende medlemsstater og bidragydende stater, hvori der kan registreres disponible og umiddelbart deployerbare kapaciteter med henblik på at lette og fremskynde styrkeopbygningsprocessen
- at tilstræbe hasteprocedurer i forbindelse med politiske tilsagn på nationalt plan, herunder eventuel revision af deres nationale beslutningsprocedurer
- i det omfang midlerne og kapaciteterne tillader det at yde betydelig støtte til FSFP-operationer (f.eks. EUFOR) og -missioner (f.eks. EU-uddannelsesmissioner) — med personel, materiel, uddannelse, øvelsesstøtte, infrastruktur eller lignende — efter enstemmighed i Rådet med forbehold af andre afgørelser om bidrag til FSFP-operationer og forfatningsmæssige begrænsninger af nogen art
- at yde væsentlig støtte til EU-kampgrupperne ved bekræftelse af bidrag principielt mindst fire år i forvejen, med en standbyperiode i overensstemmelse med kampgruppekonceptet, pligt til at gennemføre EUBG-øvelser i forbindelse med EU-kampgruppernes styrkepakke (rammenation) og/eller til at deltage i disse øvelser (alle EU-medlemsstater, der deltager i EU-kampgrupperne)
- at forenkle og standardisere grænseoverskridende militær transport i Europa med henblik på hurtig deployering af militært materiel og personel.

13. Med hensyn til styrkernes interoperabilitet forpligter de deltagende medlemsstater sig til:

- at udvikle deres interoperabilitet ved:
 - at forpligte sig til at nå til enighed om fælles kriterier for evaluering og validering af EU-kampgruppernes styrkepakke i overensstemmelse med NATO's standarder og bibeholdelse af national certificering
 - at forpligte sig til at nå til enighed om fælles tekniske og operationelle standarder, idet de skal kunne sikre interoperabilitet med NATO
- at optimere de multinationale strukturer: de deltagende medlemsstater kunne forpligte sig til at gå sammen og spille en aktiv rolle i de vigtigste eksisterende og eventuelle fremtidige strukturer, der deltager i EU's optræden udadtil på militærområdet (Eurokorpset, Euromarfor, den europæiske gendarmeristyrke, MCCE/Atares/SEOS).

14. De deltagende medlemsstater vil bestræbe sig på en ambitiøs tilgang til fælles finansiering af militære CSFP-operationer og -missioner, ud over hvad der fastlægges som fælles udgifter i Rådets afgørelse om Athena.

»d) at samarbejde for at sikre sig, at de træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, bl.a. gennem multinationale tiltag og med forbehold af deres relevante forpligtelser inden for Den Nordatlantiske Traktats Organisation, at afhjælpe de mangler, der konstateres inden for rammerne af kapacitetsudviklingsmekanismen«.

15. At bidrage til at afhjælpe manglende kapacitet som identificeret i henhold til kapacitetsudviklingsplanen (CDP) og CARD. Disse kapacitetsprojekter skal øge Europas strategiske uafhængighed og styrke det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis (EDTIB).

16. Som en prioritet at overveje en europæisk samarbejdsbaseret tilgang med henblik på afhjælpe kapacitetsmangler, der identificeres på nationalt plan, og generelt kun anvende en rent national tilgang, hvis en sådan undersøgelse allerede er blevet gennemført.

17. At deltage i mindst ét projekt under PESCO'et, som udvikler eller skaffer kapacitet, der er identificeret som strategisk relevant af medlemsstaterne.

»e) eventuelt at deltage i udvikling af fælles eller europæiske programmer for større materiel inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur.«

18. At forpligte sig til at anvende EDA som det europæiske forum for fælles kapacitetsudvikling og betragte OCCAR som den foretrukne forvaltningsorganisation for samarbejdsprogrammer.
 19. At sikre, at alle de projekter, der vedrører kapaciteter, og som ledes af deltagende medlemsstater, øger den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne ved hjælp af en passende industripolitik, hvormed unødvendige overlapninger undgås.
 20. At sikre, at samarbejdsprogrammerne — der kun skal være til gavn for enheder, der påviseligt skaber en merværdi på EU's område — og erhvervsstrategierne vedtaget af de deltagende medlemsstater vil have en positiv indvirkning på EDTIB.
-

BILAG III — FORVALTNING

1. De deltagende medlemsstater forbliver i centrum af beslutningsprocessen, samtidig med at de samarbejder med den højtstående repræsentant

PESCO'et er en ramme, der styres af de deltagende medlemsstater og forbliver primært inden for deres ansvarsområde. Der sikres gennemsigtighed for ikkedeltagende EU-medlemsstater.

For at sikre passende samordning af PESCO'et med den samlede fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), som samarbejdet er en integreret del af, inddrages Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik fuldt ud i sager, der vedrører PESCO. Den højtstående repræsentant er ansvarlig for forvaltningen af den årlige evaluering, som Det Europæiske Råd har ønsket, og som er fastlagt i del 4 nedenfor. EU-Udenrigstjenesten, herunder EU's Militærstab (EUMS) og EDA skal fungere som sekretariat for PESCO'et i tæt samarbejde med vicegeneralsekretæren for FSFP og kriserespons i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten).

I overensstemmelse med artikel 3 i protokol nr. 10 til TEU og Rådets afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Forsvarsagentur skal EDA støtte den højtstående repræsentant for så vidt angår PESCO'ets kapacitetsudviklingsaspekter. EU-Udenrigstjenesten skal støtte den højtstående repræsentant, navnlig i forbindelse med PESCO'ets operationelle aspekter, herunder gennem EU's Militærstab og andre FSFP-strukturer.

Det bemærkes, at i henhold til art. 41, stk. 1, i TEU, afholdes »institutionernes administrationsudgifter i forbindelse med iværksættelsen af dette kapitel over Unionens budget«.

2. Forvaltningen omfatter to forvaltningsniveauer med et overordnet niveau, som har ansvaret for vedligeholdelse af PESCO'ets sammenhæng og ambitionsniveau, suppleret af særlige forvaltningsprocedurer for PESCO-projekter**2.1. Det overordnede niveau skal være ansvarligt for sammenhængen i og den troværdige gennemførelse af PESCO'et**

Det skal baseres på eksisterende strukturer. Når EU's udenrigs- og forsvarsministre mødes i en fælles samling i Rådet for Udenrigsanliggender/forsvar (normalt to gange om året), kan de beskæftige sig med PESCO-spørgsmål. Når Rådet mødes for at behandle PESCO-spørgsmål, er stemmerettighederne forbeholdt repræsentanterne for de deltagende medlemsstater. Ved denne lejlighed kan de deltagende medlemsstater med enstemmighed vedtage nye projekter (i overensstemmelse med artikel 46, stk. 6, i TEU), modtage evalueringer om deltagende medlemsstaters indsats, navnlig dem, der er beskrevet i del 3 i dette bilag, og kan således bekræfte deltagelsen af en anden medlemsstat med kvalificeret flertal efter høring af den højtstående repræsentant i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, i TEU.

Som en sidste udvej kan Rådet suspendere en medlemsstats deltagelse, hvis denne ikke længere opfylder kriterierne, såfremt der i forvejen er givet en klart defineret tidsramme for individuelle hørings- og reaktionsforanstaltninger, eller såfremt den ikke længere er i stand til eller villig til at opfylde PESCO-tilsagnene og -forpligtelserne i overensstemmelse med artikel 46, stk. 4, i TEU.

Relevante eksisterende forberedende organer i Rådet samles i »PESCO-format«, dvs. med alle EU's medlemsstater til stede, men efter en ordning, der afspejler, at det kun er de deltagende medlemsstater, der har stemmeret i Rådet. Der kan indkaldes til møder i PSC i »PESCO-format« for at behandle spørgsmål af fælles interesse blandt de deltagende medlemsstater, planlægge og drøfte projekter eller drøfte nye PESCO-medlemskaber. Dens arbejde understøttes af møder i den politiske overvågningsgruppe i PESCO-format. EU's Militærkomité indkaldes også i PESCO-format og anmodes navnlig om militær rådgivning. Desuden kan der kun afholdes uformelle møder med de deltagende medlemsstater.

2.2. Forvaltning af projekter**2.2.1. PESCO-projektkontrol skal baseres på en evaluering foretaget af den højtstående repræsentant med hjælp fra EU-Udenrigstjenesten, EUMS og EDA, og udvælgelsen af projekter vil kræve en rådsafgørelse**

Deltagende medlemsstater kan frit foreslå projekter, som de måtte finde nyttige for PESCO'et. De skal offentliggøre formålet med dem for at samle støtte og i fællesskab indsende projekter til PESCO-sekretariatet og samtidig dele dem med alle deltagende medlemsstater.

Projekterne skal bidrage til overholdelsen af de forpligtelser, der er omhandlet i bilag II til meddelelsen, hvoraf mange kræver udvikling eller levering af kapaciteter, som medlemsstaterne har identificeret som strategisk relevante, hvis EU-merværdi der er almindelig enighed om, og hvoraf mange kræver omfattende støtte inden for rammerne af de disponible midler og kapaciteter til FSFP-operationer (EUFOR) og missioner (f.eks. EU's uddannelsesmissioner) i overensstemmelse med artikel 42, stk. 6, i TEU.

For at sikre sammenhæng og konsekvens mellem forskellige PESCO-projekter foreslår vi et begrænset antal projekter, der specifikt er målrettet mod missioner og operationer i overensstemmelse med EU's ambitionsniveau. Andre projekter kan støtte disse projekter ved at spille en fremmede og formidlende rolle. Projekterne skal grupperes i overensstemmelse hermed.

PESCO-sekretariatet koordinerer evalueringen af projektforslag. Med hensyn til projekter vedrørende kapacitetsudvikling sikrer EDA, at der ikke sker overlapning med eksisterende initiativer, også i andre institutionelle sammenhænge. Hvad angår projekterne med fokus på operationer og missioner evaluerer EUMS overensstemmelse med og bidrag til EU's og dets medlemsstaters operationelle behov. På denne baggrund vil den højtstående repræsentant fremlægge en henstilling med de mest ambitiøse projektforslag, som bidrager til EU's ambitionsniveau, og som er bedst egnede til at fremme Europas strategiske uafhængighed. Projektporteføljen skal afspejle en passende balance mellem projekter, der i højere grad falder inden for området kapacitetsudvikling, og projekter, der i højere grad falder inden for området operationer og missioner.

Den højtstående repræsentants henstilling skal give input, så Rådet kan træffe beslutning om listen over PESCO-projekter inden for rammerne af PESCO'et efter EUMC's militære rådgivning i PESCO-format og via PSC i PESCO-format. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed opnået blandt de deltagende medlemsstaters repræsentanternes stemmer i henhold til artikel 46, stk. 6, i TEU.

Ikkedeltagende EU-medlemsstater kan altid tilkendegive deres hensigt om at deltage i projekter ved at binde sig til forpligtelserne og tilslutte sig PESCO'et.

Tredjelande kan undtagelsesvis indbydes af projektdeltagerne i overensstemmelse med generelle ordninger, som Rådet på et senere tidspunkt træffer afgørelse om i overensstemmelse med artikel 46, stk. 6, i TEU. De vil skulle levere en væsentlig merværdi til projektet, bidrage til en styrkelse af PESCO'et og FSFP og opfylde mere krævende forpligtelser. Dette tillægger ikke disse tredjelande beføjelser til at træffe beslutninger om forvaltningen af PESCO'et. Desuden vil Rådet i en PESCO-sammensætning afgøre, om betingelserne i de generelle ordninger overholdes af hvert enkelt tredjeland, der indbydes af de respektive projektdeltagere.

2.2.2. Projektforvaltningen ligger i første instans hos de deltagende medlemsstater

Når Rådet træffer beslutning om listen over PESCO-projekter, skal det også have en liste over de deltagende medlemsstater, der er forbundet med et projekt. De medlemsstater, der deltager i et projekt, vil kollektivt have forelagt projektet på forhånd.

Deltagende medlemsstater, der er forbundet til et projekt, bliver indbyrdes, ved enstemmighed, enige om de nærmere bestemmelser for og omfanget af deres samarbejde, herunder det bidrag, der er nødvendigt for at tilslutte sig projektet. De fastlægger reglerne med henblik på forvaltning af projektet og træffer en beslutning om optagelse af yderligere deltagende medlemsstater under projektførelsen, med status af deltager eller med observatørstatus. Imidlertid bør der udvikles et fælles sæt forvaltningsregler, der kan tilpasses de enkelte projekter. Dette vil sikre en form for standardisering i forvaltningen på tværs af alle projekter og lette deres iværksættelse. Navnlig for projekter vedrørende kapacitetsudvikling henhører projektforvaltningen (specifikationer, opkøbsstrategi, valg af forvaltningsorganet, udvælgelse af industrivirksomheder osv.) fortsat udelukkende under de deltagende medlemsstater, der er tilknyttet projektet.

Deltagende medlemsstater underretter ikkedeltagende medlemsstater om projekter, hvis det er relevant.

3. En præcis trinvis tilgang med realistiske og bindende målsætninger for hver fase

De forpligtelser, som de deltagende medlemsstater påtager sig, overholdes gennem nationale bestræbelser og konkrete projekter.

En realistisk trinvis tilgang er nøglen til at bevare deltagelsen af en fortrop af medlemsstater i PESCO'et og dermed sikre principperne om ambition og inklusivitet. De deltagende medlemsstater vil arbejde hen imod overholdelsen af alle deres forpligtelser, så snart PESCO'et lanceres officielt, men nogle forpligtelser kan opfyldes hurtigere end andre. Med henblik herpå skal en faseinddelt tilgang godkendes af de deltagende medlemsstater.

Faserne vil tage hensyn til andre planlagte begivenheder (såsom gennemførelsen af den europæiske forsvarshandlingsplan, lanceringen af den næste flerårige finansielle ramme i 2021 og de tilsagn, som medlemsstaterne allerede har påtaget sig i forbindelse med andre rammer). To respektive faser (2018-2021 og 2021-2025) giver mulighed for planlægning af forpligtelser. Efter 2025 foretages der en gennemgang. Med henblik herpå vurderer de deltagende medlemsstater opfyldelsen af alle PESCO-forpligtelser og træffer beslutning om nye forpligtelser med henblik på indledningen af en ny fase hen imod europæisk sikkerheds- og forsvarsintegration.

4. Forvaltningen af PESCO'et forudsætter en veltilrettelagt og ambitiøs evalueringsmekanisme baseret på nationale gennemførelsesplaner

Alle deltagende medlemsstater optræder som garantstater, og den højtstående repræsentant aflægger rapport om opfyldelsen af forpligtelserne i overensstemmelse med princippet om regelmæssig evaluering, jf. protokol nr. 10 (artikel 3). Den bindende karakter og troværdigheden af de forpligtelser, som medlemsstaterne er nået til enighed om, sikres gennem en tostrengt evalueringsmekanisme:

4.1. Den »nationale gennemførelsesplan«

For at påvise hver af de deltagende medlemsstaters evne og vilje til at overholde de aftalte forpligtelser, forpligter disse sig til, inden vedtagelsen af Rådets afgørelse om oprettelsen af PESCO'et, at fremlægge en national gennemførelsesplan, der redegør for deres evne til at overholde de bindende forpligtelser. Af hensyn til gennemsigtigheden får alle deltagende medlemsstater adgang til disse gennemførelsesplaner.

Der gennemføres årligt en evaluering af, hvorvidt de deltagende medlemsstater overholder de aftalte forpligtelser på grundlag af de nationale gennemførelsesplaner, gennem PESCO-sekretariatet under den højtstående repræsentants ansvar (med støtte fra EDA, for så vidt angår investeringer i forsvar og kapacitetsudvikling, og med støtte fra EU-Udenrigstjenesten, herunder EUMS, for så vidt angår de operationelle aspekter). Under Rådets ansvar sendes denne evaluering til PSC (i PESCO-format) og til EUMC (i PESCO-format) med henblik på rådgivning herfra.

Bedømmerne skal fokusere på troværdigheden af PESCO-forpligtelserne ved at gennemgå medlemsstaternes nationale gennemførelsesplaner, faktuelle bestemmelser og bidrag til projekter.

Efter iværksættelsen af PESCO'et ajourfører de deltagende medlemsstater i givet fald deres nationale gennemførelsesplaner på grundlag af den trinvis tilgang.

Ved begyndelsen af hver fase redegøres der mere detaljeret gennem mere præcise mål, der fastlægges blandt de deltagende medlemsstater for at lette evalueringsprocessen.

4.2. En årlig og en strategisk gennemgang ved udløbet af hver fase

Mindst en gang om året modtager den fælles samling i Rådet for Udenrigsanliggender/forsvar en rapport fra den højtstående repræsentant, baseret på bidrag fra EDA (i overensstemmelse med artikel 3 i protokol nr. 10) og EU-Udenrigstjenesten, herunder EUMS. I denne årlige rapport gennemgås status for PESCO'ets gennemførelse, herunder hver deltagende medlemsstats overholdelse af sine forpligtelser i overensstemmelse med dens nationale gennemførelsesplan. Denne rapport skal efter EUMC's rådgivning tjene som grundlag for Rådets henstillinger og afgørelser vedtaget i medfør af artikel 46 i TEU.

Ved udløbet af hver fase (2021; 2025) foretages der en strategisk gennemgang med henblik på at evaluere overholdelsen af de forpligtelser, der efter planen skulle være opfyldt i denne fase, og med henblik på at træffe afgørelse om iværksættelse af næste fase samt, hvis det er nødvendigt, opdatere forpligtelserne for den næste fase.
